

İlgili Kanun / Madde
5510 S. SSGSK/13

T.C
YARGITAY
10. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2025/6600
Karar No. 2025/15302
Tarihi: 13.11.2025

●**USULÜ KAZANILMIŞ HAK**
●**İŞ GÖREMEZLİK DERECEŚİNE İTİRAZ**
ETMEYEN DAVACININ DAVALININ İTİRAZI
ÜZERİNE ARTAN İŞ GÖREMEZLİK
ORANINDAN YARARLANMASININ USULÜ
KAZANILMIŞ HAK İLKESİNE AYKIRI OLDUĞU

ÖZETİ Usuli kazanılmış hak davaların uzamasını önlemek, hukuki alanda istikrarı sağlamak ve kararlara karşı genel güvenin sarsılmasını önlemek amacıyla Yargıtay uygulamaları ile geliştirilmiş, öğretide kabul görmüş ve usul hukukunun vazgeçilmez ana ilkelerinden biri haline gelmiştir. Usulü müktesep hak, anlam itibariyle, bir davada, mahkemenin ya da tarafların yapmış olduğı bir usul işlemi ile taraflardan biri lehine doğmuş ve uyulması zorunlu olan hakkı ifade etmektedir.

Mahkemenin, Yargıtayın bozma kararına uyması ile bozma kararı lehine olan taraf yararına bir usulü kazanılmış hak doğabileceğı gibi, bazı konuların bozma kararı kapsamı dışında kalması yolu ile de usulü kazanılmış hak gerçekleşebilir. Yargıtay tarafından bozulan bir hükmün bozma kararının kapsamı dışında kalmış olan kısımları kesinleşir. Bozma kararına uymuş olan mahkeme kesinleşen bu kısımlar hakkında yeniden inceleme yaparak karar veremez. Bir başka anlatımla, kesinleşmiş bu kısımlar, lehine olan taraf yararına usulü kazanılmış hak oluşturur (04.02.1959 gün ve 13/5 sayılı YİBK).

Kazanılmış haklar “Hukuk Devleti” kavramının temelini oluşturan en önemli unsurlardandır. Kazanılmış hakları ortadan kaldıracı nitelikte sonuçlara yol açan yorumlar Anayasa'nın 2.maddesinde açıklanan “Türkiye Cumhuriyeti sosyal bir hukuk devletidir” hükmüne aykırılık oluşturacağı gibi toplumsal kararlılığı, hukuksal güvenceyi ortadan kaldırır, belirsizlik ortamına neden olur ve kabul edilemez.

Yargıtay içtihatları ile kabul edilen “usulü kazanılmış hak” olgusunun, birçok hukuk kuralında olduğu gibi yine Yargıtay içtihatları ile geliştirilmiş istisnaları bulunmaktadır. Örneğin Mahkemenin bozmaya uymasından sonra yeni bir içtihadı birleştirme kararı (09.05.1960 gün ve 21/9 sayılı YİBK) ya da geçmişe etkili yeni bir kanun çıkması karşısında, Yargıtay bozma ilamına uyulmuş olmakla oluşan usulü kazanılmış hak hukukça değer taşımayacaktır.

Usulü kazanılmış hakkın hukuki sonuç doğurabilmesi için; bir davada ya taraflar ya mahkeme ya da Yargıtay tarafından açık biçimde yapılmış olan ve istisnalar arasında sayılmayan bir usul işlemi ile taraflardan biri lehine doğmuş uyulması zorunlu olan bir hakkın varlığından söz edilebilmesi gerekir. (HGK.nun 12.07.2006 T., 2006/4-519 E, 2006/527 K, 03.12.2008 T., 2008/10-730 E., 2008/732 K.) Zira usulü kazanılmış hak ilkesi kamu düzeniyle ilgilidir. (09.05.1960 T., 21/9; 04.02.1959 gün 13/5 sayılı İçtihadı Birleştirme kararı)

Öte yandan, iş kazasına maruz kalan sigortalının veya ölümü halinde desteği altında bulunanların maddi zararlarının hesabında gerçek ücretin esas alınması koşuldur. Gerçek ücretin ise işçinin imzasının bulunduğu ücret tediye bordrolarından saptanacağı, işçinin imzasının bulunmadığı iş yeri ve sigorta kayıtlarının nazara alınamayacağı, işçinin imzasının bulunduğu ücret tediye bordrolarının bulunmaması durumunda işçinin yaşı, kıdemi, mesleki durumu dikkate alınarak, emsal işi yapan işçilerin aldığı ücret göz önünde tutularak belirlenmesi gerektiği,

Dairemizin giderek Yargıtayın yerleşmiş görüşlerindendir.

Somut olayda, davacı vekilinin Kurum Sağlık Kurulu Kararı ile Yüksek Sağlık Kurulu kararları ile belirlenen %38 oranına itiraz etmemesi hususu gözden kaçırılarak davalı itirazları üzerine ATK 3. İhtisas ve 2. Üst Kurulunca belirlenen daha yüksek oran olan % 47,2 oranına itibarla hüküm tesisi davalı lehine oluşan usuli kazanılmış hakkı ihlal eder mahiyette olup hatalı olmuştur. Ayrıca somut olayda davacının ücret iddiası yönünden emsal ücretin tespitine dair araştırma yapmaksızın tanık beyanları ile doğrulandığı gerekçesiyle davacı iddiası gibi ücretin kabulü de hatalıdır.

Taraflar arasındaki iş kazasından kaynaklanan maddi ve manevi tazminat davasından dolayı yapılan yargılama sonunda, İlk Derece Mahkemesince davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Kararın taraf vekilleri tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince taraf vekillerinin istinaf başvurularının esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı taraf vekilleri tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi Semra Şiner tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili; davacının davalı işveren nezdinde çalışmakta iken 03.04.2019 tarihinde meydana gelen iş kazası neticesinde malul kalacak şekilde yaralandığını, söz konusu kazanın iş yerinde gerekli önlemlerin alınmamasından dolayı meydana geldiğini, davacının davalı iş yerinde günlük 130,00 TL yevmiye ile haftanın 7 günü toplam 3.900,00 TL ücret mukabilinde kalıp ustası olarak çalıştığını belirterek manevi tazminat istemlerinin yanı sıra fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla 10.000,00 TL maddi tazminatın kaza tarihinden itibaren işleyecek avans faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili; davacı arabuluculuğa başvurmadığından davanın usulden reddi gerektiğini, müvekkili şirketin taşeron olarak Menderes Balcı isimli kişi ile anlaştığını, davacı ile müvekkili şirket arasında işçi işveren ilişkisi bulunmadığını, davacının ücretini taşeron kişinin ödediğini ve davacının taşeronun çalışanı olduğunu, davacının maluliyet oranına ilişkin iddiasının kabul etmediklerini, müvekkili tarafından davacıya 4.000,00 TL maddi yardım ve kumanya yardımı

yapıldığını, kazanın oluşumunda atfedilecek bir kusurlarının bulunmadığını belirterek davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararında özetle, davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararına karşı süresi içinde taraf vekilleri istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

Davacı vekili; müvekkili hakkında düzenlenen iş göremezlik raporları ve adli tıp raporlarında iş göremezlik oranı düşük tespit edildiğinden maddi tazminat miktarı da aynı doğrultuda düşük kaldığını, hesap bilirkişi raporunda maddi tazminat hesaplamalarının eksik ve hatalı olduğunu, asgari ücret artışları dikkate alınarak yeniden hesap bilirkişi raporu aldırılması ve maddi tazminatın yeniden hesaplanması gerektiğini, müvekkilinin kaza sebebiyle kalıcı olarak total kaldığını ve ellerini kullanmasının oldukça güçleştiğini, müvekkilinin sosyal ve ekonomik durumu çok kötü olup davalı şirketin ise maddi olarak oldukça güçlü bir konumda olduğunu, dosya 2019 yılından beri sürdüğünden paranın alım gücünün düştüğünü ve müvekkilinin yüksek oranda malul kalması durumları düşünüldüğünde müvekkili lehine daha fazla manevi tazminata hükmedilmesi gerektiğini belirterek ;

Davalı vekili; müvekkili şirketin taşeron Menderes Balcı isimli kişi ile anahtar teslim olarak anlaştığını, Menderes Balcı'nın kendi iş yeri olmadığından mecburen sigortalı gösterildiğini, davacı ile müvekkili şirket arasında işçi işveren ilişkisi bulunmadığını, davacının ücretini taşeron kişinin ödediğini ve davacının taşeronun çalışanı olduğunu, kalıp işini üstlenen Menderes Balcı'nın, müvekkili şirketin haberi olmadan davacıyı çalıştırmaya başlayıp davacıyı müvekkili şirkette sigortalı gösterdiğini ancak ne Menderes Balcı ne de Şaban Şimşek'in müvekkili şirketin işçisi olduğunu, davacının ücretinin dahi Menderes Balcı tarafından ödendiğini dolayısıyla davanın müvekkili şirket yönünden husumet yokluğundan reddine karar verilmesi gerektiğini, kabul etmemekle beraber müvekkili şirketin kazada hiçbir kusuru ve sorumluluğunun bulunmadığını, davacıya 4.000 TL yardım ve ayrıca kumanya yardımı yapıldığını, inşaatla gerekli güvenlik önlemlerinin alındığını, kaza sonrası müvekkili şirketin davacıya hiç sahip çıkmadığı iddialarının doğru olmadığını, davacının mevcut göz rahatsızlığının işbu dava konusu iş kazasıyla bağlantısının olup olmadığının tespitinin yapılmadığını, davacı, dava dilekçesinde dava konusu iş kazası dolayısıyla meydana gelmiş bir göz rahatsızlığı olduğunu beyan etmediğini, davacının talepleri aşılarak illiyet bağı olmayan bir hususta tespit yapıldığını, Mahkeme de bu iddia üzerine hüküm kurarak eksik karar verdiğini, davacının maluliyet oranının %38 olarak tespit edilmesi fahiş fazla olup kabul edilemeyeceğini, hükme esas alınan ATK raporunda davacının geçirdiği iş kazasına

bağlı meslekte kazanma gücü kaybı oranının bazalt formülüne göre %43.2, e cetveline (yaşına) göre %47.2 olduğu tespit edildiğini, davacının meslekte kazanma gücü kaybı oranının %47.2 olarak tespit edilmesinin kabul edilemeyeceğini, davacının şu an ÇAYKUR'da çalıştığını, eksik incelemeyle belirlenen oranın kabul edilemeyeceğini, hükme esas alınan bilirkişi raporunun hatalı olduğunu ve davacının taleplerinin zaman aşımına uğradığını, maddi zararın hesaplamasında gerçek ücret esas alınmadığından yapılacak olan hesaplamaların usul ve yasaya aykırı olacağını, kabul anlamına gelmemekle birlikte davacı tarafın iddialarına yönelik yapılan hesaplamada sadece tanık anlatımları dikkate alındığından hiçbir şekilde hesaplamanın kabulü mümkün olmadığını, davacının aktif çalışma hayatı bulunmakta olup işbu husus değerlendirilmeden sürekli iş göremezlik zararı belirlenmesinin hatalı olduğunu belirterek istinaf talebinde bulunmuştur.

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile ileri sürülen istinaf sebepleri dikkate alındığında dosyadaki yazılara, hükmün Dairece de benimsenmiş bulunan yasal ve hukuksal gerekçeleri ile dayandığı maddi delillere ve özellikle bu delillerin takdirinde bir isabetsizlik görülmemesine göre Mahkemenin vakia ve hukuki değerlendirmesinde usul ve esas yönünden yasaya aykırılık bulunmadığı anlaşılmakla HMK'nın 353/1-b-1 maddesi gereğince davacının ve davalının istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili ile davalı vekili tarafından temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

1-Davacı vekili sunmuş olduğu temyiz dilekçesi ile istinaf dilekçesinde ileri sürdüğü itirazlarını yinelemek suretiyle Bölge Adliye Mahkemesi kararının kaldırılmasına, İlk Derece Mahkemesi kararının bozulmasına karar verilmesini talep etmiştir.

2-Davalı vekili sunmuş olduğu temyiz dilekçesi ile istinaf dilekçesinde ileri sürdüğü itirazlarını yinelemek suretiyle Bölge Adliye Mahkemesi kararının kaldırılmasına, İlk Derece Mahkemesi kararının bozulmasına karar verilmesini talep etmiştir.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık iş kazasından kaynaklanan maddi ve manevi tazminat istemlerine ilişkindir.

2. İlgili Hukuk

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 369. maddesinin birinci fıkrası ile 371. maddesi, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 13, 16, 20 ve 21. maddeleri ile 4857 sayılı İş Kanunu'nun 77. maddesi

3. Değerlendirme

A) Davacı vekilinin davacı yararına hükmedilen manevi tazminat alacağına ilişkin temyiz istemi yönünden;

Miktar veya değeri kesinlik sınırını geçmeyen davalara ilişkin nihai kararlar, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 362. maddesi uyarınca temyiz edilemez. Temyize konu edilen miktarın kesinlik sınırının altında kalması hâlinde anılan Kanun'un 366. maddesi atfıyla aynı Kanun'un 352. maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi uyarınca temyiz dilekçesinin reddine karar vermek gerekir.

Dosya içeriğine göre davacı vekilince dava dilekçesinde 200.000,00 TL manevi tazminat talebinde bulunulduğu, İlk Derece Mahkemesince davacı lehine 95.000,00 TL manevi tazminata hükümlendiği, Bölge Adliye Mahkemesi'nin yukarıda anılan kararı ile davacı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verildiği gözetildiğinde reddine karar verilen tazminat miktarının Bölge Adliye Mahkemesi karar tarihi itibarı ile kesinlik sınırı olan 544.000,00 TL'nin altında kaldığı anlaşıldığından davacı vekilinin temyiz itirazlarının miktardan reddine karar verilmiştir.

B) Taraf vekillerinin davacı yararına hükmedilen maddi tazminat alacağına ilişkin temyiz istemi yönünden;

Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyumsuzluğun hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre, davacı vekilinin tüm, davalı vekilinin aşağıdaki bent kapsamı dışındaki sair temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

Dosya kapsamından; davacı vekilince bir örneği de dosyaya sunulan davacının davaya konu iş kazası nedeniyle uğradığı sürekli iş göremezlik oranının belirlenmesine yönelik 16.12.2019 tarihli Kurum Sağlık Kurulu kararında oranın %38 olarak 05.11.2021 tarihi ile kontrol kaydı koymak suretiyle belirlendiği, davalı vekilince cevap dilekçesinde sürekli iş göremezlik oranına itiraz edildiği, Mahkemece 08.12.2020 tarihli celsede dosyanın masrafı davalıdan karşılanmak üzere sürekli iş göremezlik oranının tespiti amacıyla ATK'ya gönderildiği, ATK'ca dosyanın öncelikle Yüksek Sağlık Kuruluna gönderilmesi gerektiği gerekçesiyle iade edildiği, Yüksek Sağlık Kurulunun 10.01.2022 tarihli kararında davacının sürekli iş göremezlik oranının %38 oranı olarak belirlenerek 05.03.2022 tarihinde kontrol muayene kaydı konulduğu, ilgili kararın taraf vekillerine tebliğ olunduğu, davacı vekilince itiraz edilmediği, davalı vekilince karara itiraz edilmesi üzerine dosyanın sırasıyla ATK 3. İhtisas ve 2. Üst Kurula gönderildiği, Kurullarca 08.08.2022 tarihli ve 11.05.2023 tarihli kararlarda oranın bu kez geçici iş göremezlik dönemi sonundan itibaren %47,2 oranı olarak belirlendiği, davacının dava dilekçesinde davalıya ait iş yerinde kalıp ustası olarak günlük net 130,00 TL yevmiye ile çalışıldığının beyan edildiği, Mahkemece emsal ücretin tespitine dair herhangi bir araştırma yapmaksızın dosyanın hesap bilirkişisine tevdi olunduğu , 15.04.2024

tarifli hesap raporunda davacının süreklil iş göremezlik oranı %47,2 oranı olarak esas alınmak ve davacının ücreti tanık beyanları ile iddiası ispatlandığı gerekçesiyle asgari ücretin 1.6725 katı olarak kabul edilmek suretiyle davacının maddi zararının seçeneekli olarak b seçeneğinde davalı tarafça yapılan ödemelerin ifa amacı taşıdığı kabul edilecek olursa 2.059.813,24 TL, ifa amacı taşımadığı kabul edilecek olursa 2.065.519,54 TL olarak hesaplandığı, davacı vekilince 10.07.2024 tarihli dilekçesi ile maddi tazminat talebini 2.059.813,24 TL olarak arttırdığı, Mahkemece talep gibi maddi tazminata karar verildiği anlaşılmaktadır.

Usulî kazanılmış hak davaların uzamasını önlemek, hukukî alanda istikrarı sağlamak ve kararlara karşı genel güvenin sarsılmasını önlemek amacıyla Yargıtay uygulamaları ile geliştirilmiş, öğretide kabul görmüş ve usul hukukunun vazgeçilmez ana ilkelerinden biri haline gelmiştir. Usulü müktesep hak, anlam itibarıyla, bir davada, mahkemenin ya da tarafların yapmış olduğu bir usul işlemi ile taraflardan biri lehine doğmuş ve uyulması zorunlu olan hakkı ifade etmektedir.

Mahkemenin, Yargıtayın bozma kararına uyması ile bozma kararı lehine olan taraf yararına bir usulü kazanılmış hak doğabileceği gibi, bazı konuların bozma kararı kapsamı dışında kalması yolu ile de usulü kazanılmış hak gerçekleşebilir. Yargıtay tarafından bozulan bir hükmün bozma kararının kapsamı dışında kalmış olan kısımları kesinleşir. Bozma kararına uymuş olan mahkeme kesinleşen bu kısımlar hakkında yeniden inceleme yaparak karar veremez. Bir başka anlatımla, kesinleşmiş bu kısımlar, lehine olan taraf yararına usulü kazanılmış hak oluşturur (04.02.1959 gün ve 13/5 sayılı YİBK).

Kazanılmış haklar “Hukuk Devleti” kavramının temelini oluşturan en önemli unsurlardandır. Kazanılmış hakları ortadan kaldırıcı nitelikte sonuçlara yol açan yorumlar Anayasa'nın 2.maddesinde açıklanan “Türkiye Cumhuriyeti sosyal bir hukuk devletidir” hükmüne aykırılık oluşturacağı gibi toplumsal kararlılığı, hukuksal güvenceyi ortadan kaldırır, belirsizlik ortamına neden olur ve kabul edilemez.

Yargıtay içtihatları ile kabul edilen “usulü kazanılmış hak” olgusunun, bir çok hukuk kuralında olduğu gibi yine Yargıtay içtihatları ile geliştirilmiş istisnaları bulunmaktadır. Örneğin Mahkemenin bozmaya uymasından sonra yeni bir içtihadı birleştirme kararı (09.05.1960 gün ve 21/9 sayılı YİBK) ya da geçmişe etkili yeni bir kanun çıkması karşısında, Yargıtay bozma ilamına uyulmuş olmakla oluşan usulü kazanılmış hak hukukça değer taşımayacaktır.

Usulü kazanılmış hakkın hukukî sonuç doğurabilmesi için; bir davada ya taraflar ya mahkeme ya da Yargıtay tarafından açık biçimde yapılmış olan ve istisnalar arasında sayılmayan bir usul işlemi ile taraflardan biri lehine doğmuş uyulması zorunlu olan bir hakkın varlığından söz edilebilmesi gerekir. (HGK.nun 12.07.2006 T., 2006/4-519 E, 2006/527 K, 03.12.2008 T., 2008/10-730 E., 2008/732 K.) Zira usulü kazanılmış hak ilkesi kamu düzeniyle ilgilidir. (09.05.1960 T., 21/9; 04.02.1959 gün 13/5 sayılı İçtihadı Birleştirme kararı)

Öte yandan, iş kazasına maruz kalan sigortalının veya ölümü halinde desteği altında bulunanların maddi zararlarının hesabında gerçek ücretin esas alınması koşuldur. Gerçek ücretin ise işçinin imzasının bulunduğu ücret tediye bordrolarından saptanacağı, işçinin imzasının bulunmadığı iş yeri ve sigorta kayıtlarının nazara alınamayacağı, işçinin imzasının bulunduğu ücret tediye bordrolarının bulunmaması durumunda işçinin yaşı, kıdemi, mesleki durumu dikkate alınarak, emsal işi yapan işçilerin aldığı ücret göz önünde tutularak belirlenmesi gerektiği, Dairemizin giderek Yargıtayın yerleşmiş görüşlerindendir.

Somut olayda, davacı vekilinin Kurum Sağlık Kurulu Kararı ile Yüksek Sağlık Kurulu kararları ile belirlenen %38 oranına itiraz etmemesi hususu gözden kaçırılarak davalı itirazları üzerine ATK 3. İhtisas ve 2. Üst Kurulunca belirlenen daha yüksek oran olan % 47,2 oranına itibarla hüküm tesisi davalı lehine oluşan usuli kazanılmış hakkı ihlal eder mahiyette olup hatalı olmuştur. Ayrıca somut olayda davacının ücret iddiası yönünden emsal ücretin tespitine dair araştırma yapmaksızın tanık beyanları ile doğrulandığı gerekçesiyle davacı iddiası gibi ücretin kabulü de hatalıdır.

Mahkemece yapılacak iş; işçinin yaşı, işi, iş yerindeki kıdemi, mesleki kıdemi belirtilmek suretiyle meslek odalarından, TÜİK, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Yüksek Fen İşleri Kurulundan sigortalının alabileceği ücretleri araştırmak ve bu suretle kazalının ücretini tereddüte yer bırakmayacak şekilde belirlemek, davalı lehine oluşan usuli kazanılmış hak gereği davacının sürekli iş göremezlik oranının %38 olduğunun tespiti ile 15.04.2024 tarihli hesap raporundaki işlemiş (bilinen) devre sonu tarihi değiştirmeden, bu tarihten sonra yürürlüğe giren asgari ücretteki değişiklikleri de rapora yansıtılmamak suretiyle davacının maddi zararını tespit ettirmek ile oluşacak sonuca göre taraflar lehine oluşan usulü kazanılmış hakka riayet eden bir karar vermekten ibarettir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle,

Davacı vekilinin davacı yararına hükmedilen manevi tazminat alacağına ilişkin temyiz dilekçesinin miktardan REDDİNE,

Davacı vekilinin davacı yararına hükmedilen maddi tazminat alacağına ilişkin temyiz itirazlarının tümünden reddi ile davalı vekilinin davacı yararına hükmolunan maddi tazminat alacağına ilişkin temyiz istemi yönünden;

Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA,

İlk Derece Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde davalıya iadesine,

13.11.2025 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.